

pozn. editora

Jonáš v letech šedesátých, Kytice v sedmdesátých a Faust v osmdesátých, to jsou asi tři nejdůležitější hry historie Semaforu, alespoň Semaforu desetiletí minulých. Samotná látka Faust lákala umělce všech žánrů a napsána, zdramatizována, zhudebněna a zfilmována nespočetněkrát byla a jistě ještě bude. A mnohé variace na toto téma patří ke kulturní světové špičce, jen za literaturu jmenujme třeba Bulgakovův román *Mistra* a *Markétka* nebo *Doktora Fausta* od Thomase Manna. Jiří Suchý byl faustovským tématem fascinován také a zpracoval ho za svou kariéru doposud třikrát, v nejjistší formě právě ve hře s netradičně dlouhým názvem *Dr. Johann Faust, Praha II, Karlovo nám. 40*.

Premiéru hra měla 14. února roku 1982 a celkově se dočkala 278 repríz. Pracoval na ní celý tehdejší semaforský tým, takže o muziku se postaral Ferdinand Havlík, o libreto samozřejmě Jiří Suchý, o výpravu a kostýmy jeho manželka Běla, z herců vedle Suchého, Jitka Molavcová, Jiří Datel Novotný, Ivan Podobský, Ilona Záluská, Věra Křesadlová, Vladěna Krumlová a jako host hvězdný Svatopluk Beneš, což bylo pro mnohé fanoušky Semaforu velké překvapení, ovšem jak se ukázalo velmi příjemně. Režie se po delší době ujal Jiří Menzel a po právu sklídl kladné ovace kritiků. Hra

měla vůbec velmi kladné ohlasy jak mezi diváky, tak mezi odbornou kritikou a nebylo divu. V té době byl po nové Suchého hře velký hlad, protože neustálé boje s režimní cenzurou na přelomu 70. a 80. let vyústily pouze v nové úpravy starších textů - *Člověka z pudy* a *Kdyby tisíc klarinetů*. V roce 1982 ale našťastí Faust prošel, libreto se Suchému skutečně povedlo, a navíc ho vyzdobil geniální pointou v závěru. Ferdinand Havlík dodal vynikající muziku a ještě více se utužilo herecké partnerství Jitky Molavcové s Jiřím Suchým. V 80. letech se také rozjela malá spolupráce Suchého s „druhou“ gramofonovou firmou našeho trhu, s Pantonem. Alba sice stále vycházela velmi sporadicky, ale z *Fausta* Panton vydal dvoj-EP desku se sedmi skladbami, plus monologem Ilony Záluské, obsáhlho tedy více jak polovinu skladeb ze hry (vyšlo v roce 1984 pod číslem Panton 8133 0181-2). Dochoval se také amatérský video záznam představení, škoda jen, že sešlo ze zamýšleného TV filmu, to už bychom ale asi chtěli po schvalovacích soudruzích přeci jen příliš.